Paulus <Diaconus> [Editor]; Surgant, Johann Ulrich [Editor]: Homiliarius doctorum de tempore et de sanctis a Paulo Diacono collectus
Basel: Nicolaus Kesler, 1498 Seite 334

quia ꝓphetaꝝ atq; apostoloꝝ nunciata: dum ad-
huc in terra sua: id est in corpore suo cōmeōraret.
Nunc eñ tanq; in speculo ⁊ in enigmate: tūc au-
tem oculis suis videbit: id est facie ad faciem illud
1.Cor.2. de quo scriptū est: Q oculus non vidit: nec au-
ris audiuit: nec in cor hominis ascendit. Et reue-
ra id qđ parat deus diligētibꝫ se: fide hic non com
prehendit: spe nō attingit: charitate nō capitur:
desideria ⁊ vota trāsgredit. Acquiri pōt: estima-
ri nō potest. Habebit de ꝑceptione fructū: nō ha-
bebit de satietate fastidiū. Unde sancta ecclesia si
ue queq; fidelis aīa: inter stupēdas remuneratorꝭ
sui ꝯstitutas diuitias: ineffabilibꝫ regine hui⁹ ver
bis vti ad deum poterit dicens. Uerus est sermo
quē audiui sup sermonibꝫ tuis: ⁊ maiora sunt ope
ra tua: q̄ȝ rumor quē audiui in terra mea. i. in cor-
pore meo: dñe iesu xp̄e: qui viuis ⁊ regnas deus in
secula seculoꝝ. Amen.

In dedicatione alterium.
Luce. VI.

In illo tempore. Di
xit iesus disci. suis: Non ē arbor bona que fa
cit fruct⁹ malos: neq; arbor mala faciēs fru-
ctū bonū. Et rel. Ome. vene. Bede p̄sbyte.

Quia ꝓpicia diuinitate fratres charissi-
mi: solēnia dedicationis ecclesie celebra
mus: debemus ipī congruere solēnita-
ti quam colimus: vt sicut ornatis studi
osius eiusdem ecc̄lie parietibus: pluribus accen-
sis luminaribꝫ: amplificato numero lectionū ad-
dita psalmoꝝ melodia: letis noctē vigilijs ex mo-
re trāsegimus: ita etiā penetralia cordiū nostrorū
semp necessarijs bonoꝝ opeꝝ decorem⁹ ornatibꝫ.
Semp in nobis flāma diuine pariter ⁊ fraterne
charitatis augescat semp in sanctuario pectoris
nostri: celestiū memoria p̄ceptoꝝ: et angelice mo-
dulationis dulcedo sancta resonet. Hi sunt enim
fructus bone arboris: hic boni thesaurus cordis:
hec fundamēta sapiētis architecti: que nobis ho-
dierna sancti euangelij lectio cōmendat: nos non
formā solūmodo: sed virtutē potius habere pieta
tis. Quod etiā mistica veteris instrumenti nobis
historia diligēter insinuat: quādo vel moyses ta-
bernaculū: vel templū dño salomon: in sancte ec-
clesie typum condidit. Utraq; eñ dom⁹ firmiter
fundata esse refert: tabernaculū quidem: quia cō-
pactos de tabulis habebat parietes sup bases ar-
genteas: templū aūt sup lapides quadras suppo-
sitos. Ligna quoq; erant imputribilia e quibus ⁊
tabernaculum omne factum: ⁊ templū intus or-
natum: ac desuper tectum fulgebat. Aurū etiam
de thesauro bono: optimū ꝓferebatur: de quo et
tabernaculi parietes intus ⁊ foris vestiti: ⁊ tēpli
nō tantū parietes verumetiam laquearia: trabes:
ostia: postes: ⁊ pauimenta: erant coopta. Sed et
vasa vel vtensilia domus vtriusq; cuncta pene au
rea: neq; hec nisi de auro purissimo fieri licebat.
Fructus etiam arborum qui in domum domini
offerebantur: purissimi ⁊ exquisiti esse iubebant:
hoc est vitis: oliue: thuris: vel stactis: et ceteraruȝ
huiusmodi. Que videlicet cūcta spiritualiter intel
lecta: veram nostre fidei ⁊ operationis sinceritatē
denunciant. Domus nanq; vtraq; vt diximus vni-
uersalis ecclesie figurā premonstrat. Neq; incon-
gruum quis arbitret: ꝙ due sunt domus domini
in mysterio facte: cum vnā christi domū esse ecclesi
am nullus fidelis ambigat. Due etenim sunt con-
dite domus ob significationē vtriusq; populi in
eandem fidē venturi: iudei scilicet ⁊ gentilis. Un
de bene tabernaculū sola plebs hebrea cōdidit in
heremo: templi autem structurā proseliti: id ē ad-
uene de gentibus: quotquot in populo israel tunc
inueniri poterant: deuota fide cōpleuerunt. Sed
et rex potentissimus tyri conductus a salomone:
comodatis artificibus ⁊ lignis gratantissime iu-
uit: quia nimiꝝ ante incarnationē dominicā: no-
tus tantū in iudea erat deus. At postq; ille in ea
qua natus ⁊ passus est in carne: resuscitat⁹ a mor-
tuis: ⁊ exaltatus est sup celos deus: continuo sup
omnē terrā nominis eius gloria refulsit: orbisq;
vniuersus ad edificationē domus illius: accepta
ab eo ꝓmissione donorum celestiū: gaudēs accur-
rit. Quid ergo ip̄e cōditor ⁊ redemptor noster: de
constructione sue domus que nos sumus: in ea q̄
nobis modo recitata est lectione sancti euangelij
dicat audiamus. ¶ Non est arbor bona que facit Tex.
fructus malos: neq; arbor mala faciens fructum
bonum. Bonas ergo arbores ⁊ bonos harū fru-
ctus: in constructionē sui templi: rex sapiens que-
ret. At vero male arboris quis sit finis: idem ali- Matt.7.
bi docet dicens: Omnis arbor que non facit fru-
ctum bonū excidetur ⁊ in ignem mittetur. Arbo-
res nanq; homines: fructus autem dicit opera ip
sorum. Uultis etenim nosse qui sint arbores ma-
le: qui mali fructus? Apostolus docet dicēs: Ma Galat.5.
nifesta aūt sunt opera carnis: que sunt fornicatio:
immundicia: luxuria: idolorum seruitus: venefi-
cia: inimicitia: contentiones: emulationes: ire: ri-
xe: dissensiones: hereses: inuidie: homicidia: ebrie
tates comesationes: ⁊ his similia. Uultis audire
an arbores que tales fructus faciunt: ad eterni re
gis templum celeste pertineant? Subiungit apo Ibidē.
stolus dicens: Que predico vobis sicut p̄dixi: q̄m
qui talia agunt: regnum dei non cōsequent. Bo-
ne quoq; arboris fructus: subsequēter enumerat
dicens: Fructus aūt spiritus est charitas: gaudiū
pax: patientia: bonitas: benignitas: fides: māsue-
tudo: continentia: de quibus ⁊ alias ammonens
ait: Ut filij lucis ambulate. Fructus eñ lucis est: Eph.5.
in omni bonitate ⁊ iusticia ⁊ veritate. Qui nimiꝝ
fructus cū arboribꝫ e quibꝫ prodeunt: ⁊ hic ad do-
mum fidei: ⁊ illic ad habitationē supne beatitudi
nis veraciter ptinēt. Audiamus deniq; arborem
bonam: de bonoꝝ fructuū prouentu letātē. Ego Ps.51.
autē sicut oliua fructifera in domo dei speraui in
misericordia dei mei in eternum: ⁊ in seculum se-
culi. Fructus quippe oliue: lucidū est opus miseri
cordie: ⁊ ideo iure in misericordia dei sperat in tē-
plo eternitatis: q in domo dei p̄senti misericordie
gratia resplēdet. Iure se talis ad tēplū magni regꝭ
ptinere ꝯfidēs. Alibi dicit: Et misc̄dia tua subseq Ps.22.
tur me: omibus diebus vite mee: vt inhabitem in
domo dñi ī lōgitudine dieꝝ. At ꝯtra: mala arbor
vidcam⁹ q̄les fruct⁹ ferat: ⁊ tales ferre ipi vitem⁹.
Dicit ꝓpha hieremias: Maledict⁹ hō q cōfidit in Hiere.7.
homīe: ⁊ ponit carnē brachiū suū: ⁊ a dño recedit
cor ei⁹: erit eñ q̄si mirice in deserto. Mirica nāq;
est īfructuosa arbor ⁊ hūilis: gustu nimis amara:
oīq; hūana cultura ꝓrsus indigna: ac ꝓpterea fru

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-469/0334
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG